

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1/4 an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1/4 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua oară 12 bani
a treia-oară 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografeia”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weiss bernat și la loterie.

TRIBUNA

Confesionalism.

Se face la noi confesionalism? Răspunsul la întrebarea aceasta pe cât e de dureros, pe atât e și de simplu: Se face.

Din acest răspuns însă se naște întrebarea: Cine face confesionalism la noi?

Vom încerca să răspundem la această întrebare, căci ori-cât de gingașă s'ar pără chestia, trebuie să o discutăm cu toată seriozitatea și obiectiv.

D-zeu așa a voit, ca poporul românesc din Ardeal și Țeara Ungurească să se împartă în două confesiuni: gr.-or. și gr.-cat. vulgo: neuniți și uniți. Des-părțirea aceasta s'a făcut acum două sute de ani și ea — pe lângă unele lucruri bune — ne-a adus și un rău principal: certele și desbinările dintre frați, din prima confesiunii, pe cari și azi le vedem manifestându-se.

Odinioară, în secolul al XVIII-lea și pe la începutul secolului trecut desbinarea confesională între Români era foarte pronunțată, așa că se opriau și se zădărniceau până și căsătoriile între uniți și neuniți. Cu cât cultura s'a răspândit și poporul a început să se deștească, desbinarea a început și ea să se tocească. Astfel la 1848 când deja aveau un număr oarecare și de inteligență laică, vedem, că confesionalismul e lăsat la o parte și pe „Câmpul Libertății” la Blaj se proclamă cu mare înaltașie *solidaritatea națională*, între toți Românii, fără deosebire de confesiune și în presența celor doi capi ai bisericilor române.

De atunci încoace certele confesionale n'au mai avut caracter atât de acut, dar' cu toate acestea ele ne-au fost stricăcioase și ne-ar fi azi, dacă ar mai reinvia și nu s'ar mărgini la un cerc restrâns de fanatici, de stupizi și speculanți.

De fapt astăzi numai aceste soiuri de Români fac confesionalism, propagând confesională și prin urmare ceartă și zavistie între noi.

Cei mai mulți din acestia sunt — natural — preoți, dar' sunt și laici și mireni între ei, apoi cei mai mulți se află pe la centrele episcopale peșticești, dar' sunt unii și prin provincă.

Cine dintre noi nu cunoaște cel puțin câte un esemplar din astfel de oameni, dacă nu mai în tinerețe? Noi cunoa-

ștem câțiva de acest soi, atât uniți, cât și neuniți și cine n'ar cunoaște nici unul, îi recomandăm pe dl Lăuran dela Oradea.

Fanaticii sunt în număr mai mic; mai mulți sunt stupizii, mărginiții la minte, cari cred, că numai așa pot să-și asigure viața de veci, ori-că vor face propagandă faptică și cu orice mijloc, dacă vor converti la confesia lor cât mai multe „oi perdute” sau „rătăcite”. Majoritatea confesionalistilor însă o formează *speculanții*, cel mai periculos soi de oameni. Acestia se dau de mari uniți sau neuniți (după ce confesie sunt), combatu o vechementă confesia celorlalți Români, o atacă prin ziare, o ridiculizează, scoțând la iveală, că numai ei numai legea de care se țin ei e cea adevărată, drept măcaroară, singura mântuitoare etc. Apoi încearcă a converti credincioșii, ca cu atât mai mult să ese la iveală meritele lor. Și știți pentru ce le face toate aceste? Din speculă, ca să capete slujbe, să înalțeze în creșterea ierarhice. Cunoaștem câțiva de acesti speculanți, atât uniți, cât și neuniți, cari în chipul acestor a făcut pe la episcopii noastre cariera.

Se înțelege, că toți acestia sunt oameni cu puțină calificăție și pe tema confesionalismului vor a înainta și a se ridica.

Astfel putem zice, că Românii sunt împărțiți în două tabere: confesionalisti și neconfesionalisti, stricându-se, că dintâiul mai mult, decât împărțirea, este împărțirea în două confesiuni. Norocul nostru însă este, că confesionalistii sunt puțini, o minimă parte a poporului nostru, pe când covârșitoarea majoritate o formează oameni luminați, cu vederi largi, oameni cu adevărată cultură, cari își iubesc confesiunea lor, dar' stimează și celelalte confesiuni și în locul întâiu confesiunea fraților sei români.

Confesionalistii perd tot mai mult din teren, dar' cu toate acestea produc și azi sânge rău și adesea zănie și vor produce și mai departe, până-când Românii nu-i vor pune la locul ce li-se cuvine.

Ei sunt de părere și propagă credința, că o Română trebuie în seprejurările de azi — fie uniți sau neuniți — este imposibil. Se face deci zănie pentru un lucru azi imposibil și neactual.

Confesionalistii mai departe acasă pe Românii, cari nu sunt de confesiunea lor, că acestia sunt de vină pentru desbinare. Earăși un măr de ceartă su-

perfluu, de oare-ce nu se va putea nici-când decide, că oare cari din strămoșii noștri — și nu noi cei de azi — sunt de vină, că nu suntem toți Românii de o confesiune: uniți, că s'au unit cu Roma, sau neuniți, cari n'au voit să se unească și au ținut la credința rășăritului?

Confesionalistii îndeamnă la propagandă, la conchistă și e trist, că se află și fețe bisericesti înalte, cari îndeamnă la aceasta, cum e d. e. canonicul Lăuran dela Oradea, care într'un act oficial, cu datul 29 Martie 1900, adresat Escel. Sale episcopului Pavel proclamă pe față propaganda catolică față de Românii gr.-or.

Am amintit din păcătoșeniile confesionalistilor noștri, cari menite sunt a produce zarvă și ură între frați și cari formează astfel tot atâtea *atentate asupra României*.

Datorința fiecărui român bun este a combate pe astfel de oameni, a le zădărnici acțiunea și dacă trebuie a-i aduce la rezon și cu mijloace drastice.

Fiecare bun Român trebuie să fie convins de adevărul celor ce le-a zis contele Tisza István — eată un punct în care convenim și noi cu dl Tisza! — în o conferință ținută zilele aceste în Pesta despre religione, în raport cu viața modernă:

„Nu e permis a ne micșora forța noastră și așa destul de slabă, prin *fre-cări valorabile și prin lupta de foarte puțină valoare, ca o luptă de se ia dela cealaltă unul sau doi credincioși.*”

Sibiu, 12 Martie 1901.

ALIANȚA ÎNTRE CEHI ȘI MAGHIARI. În nrul seu din 6 l. c. „*Narodni Listy*” din Praga *sule-varază idea unei alianțe între Cehi și Maghiari. Ziarul ceh crede, că în situația actuală, când Maghiarii nu pot ajunge la înțelegere cu Austriai, în dușmanii Cehilor, o alianță cu Maghiarii ar fi folositoare poporului ceh.*

Sărmana „Narodni Listy” se vede că nu-și trage seamă de cele ce scrie și nu știe, că cu ce popor „loial” ar da mâna de înfrățire Cehii. Doar se va afla vre-un suflet de Slovac, egal îndreptățit să o lumineze.

ne-a dat iluzia completă și mișcătoare a adevărului.

Succesorul a fost deservit și chemările autorilor și ale actorilor nu mai sfârșiau. Și erau meritate; toți au pus o căldură, un entuziasm, care se comunică publicului. În ce mă privește, mi-am rupt palmele aplaudând.

În resumat, piesa este plină de violențe, bine scrisă și bine simțită. Interpretarea a fost cam inegală. Dintre bărbați s'au distins dl Mărculescu, I. Petrescu, Brezeanu, Dimitriad, Liciu și Ciucurete. Dintre doamne, am observat pe d-șoara Grecean, o tină debutantă, care a reușit foarte bine în rolul Floarei.

Celelalte artiste păreau cam genate în rolurile lor.

Gr. Ventura.

Politică externă. „Budapesti Hirlap” de un timp încoace se ocupă cu o deosebită predilecție de inaugurarea unei politici externe, în care punctul de vedere maghiar se fie reprezentat pe deplin. În numărul de Duminecă, într'un lung articol pledează pentru înființarea unei secțiuni maghiare în ministerul de externe, care oas de cas să-și spună părerea în toate chestiunile. Cere ca din fondul disponibil de peste un milion de coroane al ministerului de externe să se întreprindă oareșii-cari sume și pentru înființarea de școli și foi maghiare, îndeosebi în România, unde trăesc peste o sută de mii de Unguri.

Pretensiunile Ungurilor sunt foarte curioase. Îndeosebi e curioasă mania lor de a „face” politică externă, de a „conduce” și de a se „valida” ca „primul factor în monarhie”. În loc de „politică externă”, mai bine ar face Ungurii dacă s'ar îngrijă de îmbunătățirea sorții poporului de acasă, ca să nu fie silit să emigreze, cum face până și poporul dintre Dunăre și Drava, despre a cărui emigrare tot „Bud. Hirl.” ne dă date îngrozitoare.

Contra maghiarismul. *Dirrecțiunea cassei de păstrare postale din Ungaria a eadit acum de curând în ungurește și nemțește catalogul membrilor, cari sunt în legătură de clearing cu poșta. În acest catalog numele localităților croate au fost maghiarizate atât de volnic, încât camera comercială din Zagreb a ridicat la locul competent un protest energic contra acestei temerare volnică, accentuând între altele, că maghiarizarea forțată a numelor de localități e păgubitoare mișcării comerciale.*

Protestul a avut efect. Direcțiunea postală a dispus, ca în viitor numele localităților croate nu se mai schimonosească în ungurește.

Când compatrioților noștri li-se dă energie peste nas, își mai reduc „aspirările” șoviniste.

În delir. Membrii parlamentului maghiar sunt în mare tremă. Apropierea dizolvării parlamentului și Africa, că în viitor nu vor pute ocupa nici o sinecură pe la bănci și întreprinderi comerciale agită tot mai puțin spiritele. Se pare, că fostii apoi mișt voieserios o lege de incompatibilitate, și din acest motiv „vechii” mameluci strigă în ruptul capului, că subcomisiunea emisă pen-

tru pregătirea proiectului merge până la absurd, voin să facă cu totul imposibilă „activitatea economică” pentru deputații. Și de fapt, dacă subcomisiunile la iveală în discuțiunile subcomisiunii, vor deveni lege, peste 80 din deputații actuali vor fi incompatibili. Toți cei interesați vor fi incompatibili. Toți cei „în-oasă” deci vor a se grupa pentru-oa să împedec votarea acestui proiect deja în secțiune, ear' în plenul parlamentului se dă ca sigură respingerea proiectului, mai ales, că Széll, director, nu voește să se angajeze, nici pentru o părere, lasă „mână liberă” parlamentului.

Colonizare — maghiarizare.

Cu titlul acesta „G. Trans.” în nrul de Duminecă publică la loc de frunte un articol în chestia colonizării. După ce arată isprăvile de până acum ale lui Darányi și planurile lui de colonizare pe viitor, precum și donația lui Ezeken la Ludoș, — cunoscută cetitorilor noștri, — „Gazeta” își încheie articolul cu următoarele observații potrivite:

„Cine nu vede din toată lucrarea aceasta, că cei dela stăpânire nu vor a presăra și icul pe Săuul printru Românii din Câmpie, decât cu scopul de a înfățiși și înmulți rassa maghiară în paguba noastră?”

Și cine poate fi atât de orb să nu vadă și recunoască, că aici se tractează de ceva mai mult, decât de colonizare, — se tractează de cruda maghiarizare?

N'o spunem numai noi aceasta. Au spus-o și o spun pe față ehiaș foile ungurești.

Sunt numai câteva zile de când „Magyarország”, foaia Săuului Bartha, striga, că jurul Ludoșului și peste tot Câmpia Ardealului trebuie să devină maghiară și că îndeosebi Ludoșul are să fie în curând o „carte a rasei maghiare” în acea parte a Ardealului.

Să nu credeți cumva, că e vorba aici de o eștiuie de apărare, ci e vorba numai și numai de o eștiuie de atac și năvală împotriva urgisiei „rasei alabe”.

În fața acestei primejdii e mai întâiu de toate datorii bărbaților noștri luminați din acele părți ale românismului luat la țință de cătră adversari, să chibzuiască din bună vreme prin ce mijloace poporul nostru ar pute să fie ferit și scutit de loviturile, de l-ae pregătite. Ear' după aceea toți Românii trebuie să se gândească, cum să vină mai bine și mai sigur în ajutorul fraților amenințați și strimțorați.

De vom sta cu mâinile în sân și de nu ne vom și apăra și ocolim la timp împotriva năvalei ce se ocotă asupra poporului nostru prin colonizări,

Din parte-ne, felicităm călduros pe feroiții părinți, și urăm din toată inima o cale presărată cu flori și succese d-șoarei Ventura.

În „Trecătorul” a debutat și d-șoara Calomeri ca Sylvia, care a împărțit dăseprună cu d-șoara Ventura nume-rouse fel de desprețate aplause și rechemări ale publicului. D-șoara Calomeri are o dicțiune foarte curată, și o înfățișare foarte simpatice, și în general a fost la înălțime.

„Copila din Flori”, o reprisă, a avut un succes enorm. Am pute spune, că în această piesă dl Ventura s'a întrecut pe sine însuși. Acțiunea este vie și plină de interes, intriga admirabil țesută, ear' filosofia ei de o înaltă moralitate. Vedem și aci pe confratele nostru preocupat, ca în toate piesele lui, de un ideal înalt pe care-l spune cu măiestrie rănilor sociale.

„Copila din Flori” este smulsă din viața reală; e scrisă demult, dar' ai crede că a fost scrisă ieri. Atât de adânc a fost cugetat subiectul ei, încât societatea n'a avut vreme să se înalțe până la idealul autorului. Piesa este o va multă vreme tinută, și publicul o va asculta totdeauna cu reculegerea și cu emoțiunea cu care se ascultă poveștile blânde ale unui duhovnic.

„Copila din Flori” va trebui reluat.

Între două farse, ori între două piese exotice e totdeauna binevenită și o comedie de moravuri — de moravuri de ale noastre — și mai ales una atât de bine concepută pentru-a spectatorului să plece ceva mai bun decât cum a venit.

Sig.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Teatrul Național.

Am amintit ieri, că săptămâna trecută s'au dat la Teatrul Național din București trei piese cu mare succes. Eată aprecierile asupra lor.

„Peneș Curcanul”.

Încep prin o mărturisire: Cu toate că am trecut peste 60 de ani, mă bucur și plâng ca un copil, când văd și aud vorbindu-se pe scenă despre cele petrecute în răboiul din 1877—78.

Poate că-mi aduc aminte de lucruri, pe cari le-am văzut cu ochii și prin urmare le-am simțit mai deaproape, sau am rămas idealist ca în tinerețe.

Fie cum o fi; faptul este, că piesa „Peneș Curcanul” m'a mișcat și m'a făcut să trec prin toate emoțiunile unui suflet românesc.

Las dar' la oparte criticele, ce-mi pasă, dacă pe aci pe acolo sunt unele lipsuri sau erori istorice? La teatru nu se face istorie decât în trăsură mari, amănuntele dispar.

Tot atât de puțin întemeiată este imputarea, că piesa dlor Leonescu și Dușescu are asemănare cu piesa mea „Curcanii”. Dacă d-ilor ar fi scris „Curcanii” înaintea mea și eu aș fi voit să scriu o altă piesă tratând despre același episod,

este evident că și eu nu m'aș fi putut împiedeca de a relata aceleași fapte. Cum vrei să aduci femeie pe câmpul de răboiu, dându-le alt imbold decât afecțiunea pentru frații, logodnicii și fiii lor. Cum se poate scrie o piesă răboinică, fără a aduce pe scenă răniți și a pune trupe să treacă la atac?

Ei bine; atâta asemănare am găsit eu, autorul „Curcanilor”, între piesa mea și aceea a tinerilor mei amici Leonescu și Dușescu.

Dar' pe lângă asta, am găsit în „Peneș Curcanul” lucruri admirabile ca observațiune. În toată piesa domiește un avânt patriotic, o suflare nobilă, care te înalță și te încântă.

Actul întâiu, cu chemarea și plecarea rezerviștilor din Vaslui, este de o frumusețe rară.

El este un tablou de o vioiciune și de o gingașie de simțământ, cum n'am mai văzut pe scena noastră în nici o piesă populară.

Actul al doilea e cam palid, în comparațiune cu cel dintâiu, dar' va fi plin de efect, dacă se vor tăia unele părți din discursurile colonelului, cari îngreunează acțiunea. Trecerea Dunării este foarte reușită.

În resumat, piesa este plină de violențe, bine scrisă și bine simțită. Interpretarea a fost cam inegală. Dintre bărbați s'au distins dl Mărculescu, I. Petrescu, Brezeanu, Dimitriad, Liciu și Ciucurete. Dintre doamne, am observat pe d-șoara Grecean, o tină debutantă, care a reușit foarte bine în rolul Floarei.

acea parte a populației noastre, care e lăsată la ochi de către adversari, este amenințată a pierde nu numai pământ și stare, dar mai mult decât atât, chiar limba și naționalitatea.

Nădejduim, că, deși planul urzit contra românismului e așa de negru, acesta va eși în cele din urmă deasupra ca oleul, dând ca totdeauna de rușina svireolirilor neputincioase de maghiarizare.

Exploatarea muncii intelectuale.

În Ungaria sinuciderile sînt la ordinea zilei. Unii își urșesc zilele, fiindcă după-ce și-au tocat întreaga avere în petreceri desfrinate și după-ce s'au înglodat în datorii, nu mai au cu ce să și-le mai îndulcească. Alții sînt aduși în punctul de a-și urî viața în urma neașezurilor de trai, cărora ei cu toată munca încordată se o desvoată nu le mai pot opune rezistență. Așa cetirăm în zilele trecute, că un biet de funcționar ungur, de altfel zelos și onorabil, a trebuit să-și răpească un glonț în cap din cauză că din modestul seu salariu nu mai putea să-și acopere trebuințele zilnice ale familiei sale.

Casul acesta din urmă este foarte caracteristic pentru viața publică din statul ungar. Din el se resimte *miseria muncitorilor intelectuali*.

Până acum lumea era îngrijată de mișcările socialiste, de plîngerile celor lipsiți de lucru material, de plîngerile muritorilor de foame. Dar' acestor nemulțumiri și plîngeri în cele din urmă puțină importanță li-se atribuia. Omul zdrențos în genere nu inspiră îngrijiri, numai compătimire. Dintre zdrențe se ivește numai suferința fizică a omului și pentru alinarea acestei suferințe e îndestulătoare și o bucăciă de pâine dată de pomană.

Decamdată nu trebuie să ne temem de masa cea brută a poporului flămînd. Căci această masă luptă astăzi lipsită înocă de ori-și-ce idei. Ea nu e în stare să vadă finta luptei sale. Ea nu e capabilă să-și facă socoteala, cîtă parte i-se cuvine ei din rezultatele activității productive ale țării. Fără fîntă precisată, fără idei clare nici o învingere nu se poate închipui. Așa rezonau cei dela cîrmă.

Eată însă că semnele unei furtuni necunoscute se zăresc din depărtare. Este o furtună ce pornește din puterea expansivă a muncitorilor spirituali. Aceștia sînt, cari nu poartă numai crucea suferințelor pe umeri, ci și amară nemulțumire în inima lor și — lucru principal — miezul acestei nemulțumiri este luminat de pricepere și de adevăr.

Față de sumpire condițiilor de trai, valoarea muncii sufletești într'atîta e scăzută, cîtă viața unui funcționar nu este altceva, decît arta de a-și ascunde miseria materială. Măiestria constă într'aceea, că, deși ne corăie stomacul, să știm da pe domnul, și să umblăm fanțoși și cu capul ridicat atunci, cînd aproape ne incapoviem sub povara vieții.

În fine mai constă și într'aceea măiestria, că să avem rutină cuvenită de a ne pleca cu multă curioasă înaintea celor puternici, cari ne sug puterile noastre intelectuale. Dar' toată arta aceasta este o minciună și înocă o lașă minciună.

Muncitorii intelectuali însă își știu face socoteală, ear' socoteala arată, că cel mai nobil capital în economia națională — capitalul intelectual, în cele mai multe cazuri nu aduce dobînda cuvenită. Sau și dacă aduce dobîndă, apoi nu acela trage folosul după ea, care este în drept a-l trage.

Se vor întreba deci azi-mîne cei-ce și-au petrecut prin școli cea mai scumpă parte a vieții lor: Care este peste tot fructul muncii lor spirituale? Cine gustă mai ales dulceața aceluia fruct? Și căruia fel de păcătoasă și nedreaptă împărțire economică i-se poate atribui faptul trist, că pomul productiv trebuie să tînjească din cauza sărăciei pămîntului?

Va fi vai și amar, cînd muncitorii cu spiritul vor scoate prin puterea lor intelectuală din toată cheștiunea aceasta adevărul. Va fi cîmplită atunci revoluția ce se va porni contra exploatarei nejuste a capitalului educativ! Atunci vom ave în față cea mai mare problemă socială! Atunci, cînd muncitorii intelectuali, funcționarii cei miserabili plătiți nu vor mai înăbuși ei singuri izbucnirea suferințelor fizice din girurile maselor brute ale poporului, — atunci, cînd ei nu vor mai pute rămîne păzitori credincioși ai ordinii sociale atît de fals constituit — atunci va fi societatea din temelii sguduită. Vor urma atunci dela sine remediile.

Unificare. *)

Comit. Caraș-Severin, 10 Martie n. — În atențiunea acționarilor dela institutul de economii și l'eredit «Oraviciana».

În vederea apropiatei adunări generale a acestui institut află de consult a atrage atențiunea dlor acționari asupra unui fapt, pe care dinții sînt chemați a-l desbata și a decide asupra lui în adunarea generală.

Este vorba de «ortografia», care se folosește în actele oficiale a celui institut.

Am înaintea mea mai multe convocări și bilanțuri, plenipotențe și cîtanțe și nu-mi pot da de loc seama, cum au ajuns aceste tipărituri să fie date publicității cu o ortografie atît de falsă?!

La noi natural se vor găsi oameni, cari vor replica la moment, că ce ne împoartă pe noi ce ortografie folosește cutare sau cutare institut de al nostru.

Lucrul însă nu stă așa.

Noi toți căpiținem la unitatea neamului nostru avem chiar datorința ca să ne supunem disciplinii, pe care o recere până chiar și ortografia noastră.

În toate acțiunile noastre trebuie să fim solidari și deci și pe terenul ortografiei. Noi avem instituțiunile noastre culturale, cari sînt chemate a aduce modificări sau a schimba cu totul ortografia existentă, dar' nici unul dintre noi n'are dreptul a instrua ortografia sa proprie și cu atît mai puțin a o impune altora sau a o ocerii institutelor noastre, cari la locul prim sînt chemate a restabili solidaritatea noastră în toate direcțiile activității noastre.

Își poate face cine închipul chaosul literar ce s'ar naște cînd fiecare bancă românească ar începe să scrie cu o ortografie cioplită, cînd de un director al ei, cînd de altul.

La «Oraviciana» în special se tragează de ortografia dlui advocat și de prezent director al acestui institut. Un fel de critică asupra acestei ortografii s'a publicat în coloanele «Tribunei» mai anul trecut și știm ce importanță a dat acel critic ortografiei dlui Trăilă.

Dar' chiar inescopionabilă de ar fi, nu este permis să fie folosită în actele publice ale unui institut public până atunci, pînă-cînd autoritatea chemată să-i dea nivelu ce-i compete, nu s'a declarat asupra acestei teme.

S'a mai scris în coloanele «Tribunei» în contra abuzului ce se face cu ortografia la noi Români, unde fiecare dascăl își face ortografia sa proprie, și s'a făcut alusiune la ortografia franceză, care este cel puțin tot așa de complicată ca a noastră și în o țeară unde sînt cel puțin tot atît de mulți filologi ca la noi și totuși la dîgii numai o singură ortografie există, greoaie, cum e, dar' usitată de toți indigenii și străinii.

De curînd a apărut din însărcinarea ministerului de culte francez o mică simplificare a ortografiei (*La simplification de l'enseignement de la syntaxe française*), în care se cuprind câteva schimbări unele chiar neesențiale (p. e. *prendre à temoin* ou *à témoin*) propuse de academia franceză, căreia se vor acomoda toți Francezii. Asta are înțeles, da. Și cred, că nime nu va dubita, că în Franța sînt cel puțin tot atâtea provincialisme ca și la noi.

Vedem, că chiar și în Germania s'a pornit dela locurile cele mai înalte agitația pentru introducerea unei ortografii omogene pentru toți Germanii, fie în imperiu, fie afară de imperiu.

Nu mai la noi se mai găsesc oameni, cari orbiți de patriotismul local vreau să introducă atîtea ortografii cîte suflute de Români sînt.

Și apoi să-mi permită cei dela «Oraviciana» să le spun, că nu toți Bănățenii vorbesc așa cum se tipărește prin convocările acestui institut.

Spre ilustrare câteva notisimade pe temeiul, Mercuri, Bănățeanul zice Miercuri, înainte de amneaz; eu cunosc Bănățenii și chiar pe Orăveni foarte bine și n'am auzit cîndva vorbii zicînd «amneaz», ci «amiază» sau cel mult «amiază», «primirea sumi», «la institutu nostru», «încheierea definitivă a subscripțiilor», în «localu», cu «următoriu», «raportu», «subsemnatu», «pe domnu» etc. etc. Ba obvine chiar în convocările lor și o neconsecvență ortografică, căci într'una scriu «amneaz», în alta «ameaz» etc.

Dar' n'am intenția să fac aici cercetări filologice, vreau să indic numai faptul, ca atare, cît de mult se păcătuiește, «constiu ori inconștiu, asta nu împoartă, în contul ortografiei noastre. Asta e de înțeles șer exemplu cu limbajul foitelor din «Drapel», în care se istorisește ceva particular provinciei Bănățului și unde povestirea n'are efectul dorit dacă s'ar face în alt limbaj; dar' la institutele noastre de economie n'avem nici o trebuință ca să purtăm protocoalele și corespondența cu ortografia cutărui filolog, ci trebuie să le

*) Dăm scrisoarea aceasta pentru tendința de unificare exprimată în ea, cu toate-că nu sîntem de părere ca chestiile de ortografie să formeze obiect de discuție la băncile noastre.

scriem cu ortografia recunoscută și adoptată de Academia Română, singurul for competent să aducă schimbări în chestii de limbă și de ortografie la noi.

Credem deci, că se vor afla între acționarii aceluia institut oameni, cari la adunarea generală vor pune chestia pe tapet și vor insista ca pe viitor să nu se mai comită astfel de abateri dela solidaritatea noastră nici chiar pe terenul ortografiei.

Ar mai fi de întrebat, că oare din poruncă sau numai din curtoasie institutele noastre publică bilanțurile și în limba maghiară?!

Dacă din poruncă, aceea este ilegală și nu se poate implini, ear' dacă din curtoasie, atunci aceasta este fără sens pe cît timp institutele lor nu proced la fel, pe cît timp noi trebuie să tindem la totala separațiune de Maghiari, pînă chiar și pe terenul social, sau al curtoasiei.

Un Bănățean și acționar dela «Oraviciana».

Cronica zilei.

Sibiu, 12 Martie n. 1901.

Instalare. Ni-se scrie din Seliște: Duminică a fost introdus în parohie și protopresbiterat noul protopop-paroch Dr. Ioan Stroia. Cu ocaziunea aceasta s'au aranjat în Seliște frumoase sîrbări. Iubirea și alipirea Seliștenilor față de biserică și de vrednicii ei conducători s'au manifestat și de astă-dată în chip vrednic de toată lauda. Asupra acestor sîrbări vom reveni mai pe larg.

Di Romul Ciorogariu, profesor seminarial și referent școlar al eparchiei Aradului a fost Sămbătă tuns întru monach, în sfînta mănăstire H.-Bodrog, luînd numele de Roman.

Academia Română pentru noi. În sesiunea sa generală din 1905, Academia Română va decerne și premiul Adamachi, de 5000 lei, celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect: «Poporul român din Ungaria și Transilvania dela începutul secolului XVIII. Inocă». Scrierea va cuprinde: 1. Starea morală, juridică și economică a poporului român dela începutul secolului XVIII. Inocă. Faptele, cari au avut cea mai mare înfrîurire asupra dezvoltării culturale a poporului român în decursul aceluia secol. 2. Mișcările etnice, politice și sociale ale Românilor din Ungaria și Transilvania înainte și după reformele lui Iosif II. 3. Scopurile urmărite de Maghiari pînă la 1848. Normele și tendințele administrative imperialiste; viața religioasă, intelectuală și economică a Românilor pînă la 1848. 4. Epoca dela 1848 pînă la 1866. Încercările de înțelegere între Maghiari și Români. Luptele dintre aceste două popoare. Măsurile luate de guvernul absolutist. Reforme în legislațiune și administrațiune. Reorganizarea bisericii române de către Șaguna pe baze noi. Dezvoltarea culturală a Românilor. 5. Înființarea regimului dualist. Promisiunile făcute Românilor. Legile naționalităților. Desființarea autonomiei Transilvaniei. Regimul dualismului. Starea Românilor sub acest dualism. — Terminul prezentării manuscrisurilor la concurs este pînă la 1 Sept. 1904.

Daruri pentru scopuri culturale și de binefacere. Ni-se scrie din Turda, că direcțiunea institutului de credit și economii «Arieșana» de acolo a distribuit cuota votată din partea adunării generale în modul următor: 1. Ajutor școlăi române gr.-cat. din Turda 300 coroane. — 2. Pentru procurarea de manuale pe seama elevilor miseri dela școlăle populare din tractul protopopesc gr.-cat. al Arieșului 50 cor. — 3. Reuniuni meseriașilor români din Turda pentru procurarea manualelor de învățămînt și vestimenta pe seama învățăcelor de meserii 40 cor. — 4. Pentru augmentarea fondului spităului edificînd pe seama studenților de ambe sexe dela institutele de învățămînt române gr.-cat. din Blaj 10 cor. — 5. Ajutor casinei române din Cluj 10 cor. — 6. Ajutor bisericii române gr.-cat. din Tău-teni 10 cor. — 7. Pentru procurarea unei hale de vînzare a meseriașilor români din Sibiu 5 cor. — 8. Masei studenților dela gimnasiul român gr.-or. inferior din Brad 5 coroane și 9. La dispozițiunea directorului 8 cor. 47 bani.

Parastas pentru Miletici. Ni-se scrie din Vîrșef: Sămbătă, 9 Martie n. s'a ținut parastas pentru sufletul răposatului, mare bărbat al națiunii sîrbesti, Dr. Svetozar Miletici, în biserica catedrală din loc. A celebrat I. P. S. Zmajevici, asistat de doi preoți, împreună cu protopopul. La parastas a luat parte inteligența sîrbă din loc și împrejurime și o mulțime de popor. După finea parastasului toți s'au depărțat cu sfînta reoluție, că toată viața vor urma idelilor marelui apostol, care numai trupește a înecat din viață, ear' spiritul și memoria lui vecinic va trăi în mijlocul poporului sîrb. Brav popor!

Esamen de calificațiune preoțescă au făcut ieri, 11 Martie n. înaintea comisiunii consistorului archidiecezan din Sibiu teologii absolți: Victor I. Selișean din Herteșani, Teofil Roșca din Hașfalău, George Dănilă din Ighiu. Toți trei au eșit cu succes bun.

Loubet, presidentul Republicii franceze, și-a exprimat felicitările sale, că împăratul Wilhelm a scăpat norocoș din pericolul de moarte, ce l'a amenințat.

Românii din Torontal, precum ni-se scrie, doresc ca în *Bechiecurecul-mare* să se așeze un advocat român cu trageră de inimă pentru cauza poporului român din părțile acelea. Întreg jurul Bechiecurecului e locuit în mare majoritate de Români, pe cari îi exploatează nemilos străinii.

Un faliment colosal. Din New-York sosește știrea, că Șerles, regele zaharului, a dat faliment. Pasivul se ridică la 510 milioane.

Esundări. În zilele trecute s'au anunțat esundări aproape în toate părțile țării. Acum vine din Sătmar trista știre, că *Somesul-mare* amenință să inundeze toată regiunea dimprejur. Apa s'a ridicat la cea mai mare înălțime, ce a avut-o vre-odată pînă acuma, anume la 610 centimetri. La Dej apa Someșului încă este în creștere continuă. Locurile de lângă țermuri mai jos așezate sînt acoperite de apă.

Și schiopii au inimă. Da, mă rog, ei încă se însufletește pentru ce e frumos. Așa s'a întîmplat cu clopotarul din Păpădie, care avea un picior din lemn. Se amorsează el tun de o frumoasă veduviță din sat, și în nopțile senine sub fereastra ei veghia el, fredonînd cîte un cântec îmbătător de dragoste, ca să știe nemiloasa lui iubită, că el suferă de se prăpădește. Dar' puicuța de veduviță a rămas «la toate rece», era «de marmoră» pentru schiopul seu adorator. Ii strica dulecele somn nocturnul nostru bard, și deci a făcut înștiințare la solgăbiru contra lui. (Vezi, cruda, ce-a făcut!). Acesta pe cale sumară a pus capăt arzătorului amor, exprimat în romanțele de sub fereastra tinerelei veduve. A transpus cazul la sergentul de gendarmi, care a dat ordin unui gendarm, ca în fiecare seară să aducă la căsarmă piciorul de lemn al amoresatului bard, și numai dimineața să i-l reînapeleze. Așa a făcut imposibil pe bietul clopotar care, deși schiop, avea o inimă așa de bogată în sentimente de dragoste, încît în fiecare noapte trebuia să le dea espreșune în cîntecul duioase executate sub fereastra mîndrii, dar' crudei veduvițe. Așa-i soartea...

Dela «Reuniunea sodalilor români din Sibiu». La fondul pentru acuirea unui local cu hală de vînzare pe seama «Reuniunii sodalilor români din Sibiu», au mai contribuit cu câte 20 bani următorii: George Sglimber, paroch (Cuciulata); Nicolae Cucu, paroch, Ana Cucu născ. Muntean (Corbi); Nicolae Fechetici, paroch (Bachnea); Ioan Ursu, paroch (Metes); Ioan Hanzu, paroch, Marina Hanzu născ. Miclăuș, Ioan Hanzu, jun. inv. (Cacova); Aron Gogonea, paroch, Elena Gogonea născ. Popa, Nicolae, Eugenia și Axente Gogonea (Poiana-mărului); Ștefan Opris, paroch (Sura-mare); Chirion Muntean, paroch; Elena și Valeria Muntean (Trapold); Mănașe Iar, paroch (Simeria); Samuil Sabo, presbiter, Aurelia Gruță, Ioan Bela (Blaj); Nicolae Pandrea, paroch, Veronica Pandrea născ. Neamtu, Ana, Aurelian și Elena Pandrea (Ghișăa-dejos); Solomon Maxim, crăsnic, Vasile Pop, episcop (Cuștelnic); Petru Pop Costea, paroch, Ana Pop, preoteasă (Subpădure); George Șoneriu, paroch, Maria Niculescu, preoteasă veduă, Petru, Simeon Niculescu, Ierofteiu Niscrian (Saschiz); mai departe 1 coroană parochul Ioan Socaci (Cuștelnic); ear' 3 coroane dl Dr. Vasile Dan de Apșa, advocat în Sibiu.

Post de profesor. Prea S. Sa episcopul Nicolae Popea publică concurs în «Foiaa Diecesană» (numărul din 10 Martie n.) pentru ocuparea unui post de profesor la institutul teologic din Caransebeș. Emolumentele împreună cu acest post sînt: Salar anual 1600 coroane și cîvenevale de cîte 160 coroane; după numirea definitivă în post, ceea-ce urmează după 3 ani de funcțiune, pausal de cîuati 400 coroane; apoi drept de pensie conform statutelor existente: Concursul, pînă în 10 Aprilie st. n., să se facă la consistorul diecesan în Caransebeș.

În suita generalului De Wett. Un luptător bur cu numele *Pienar* publică un articol interesant în revista «Contemporary Review». Pienar s'a luptat în armata lui De Wett și ca marșor ocular ne descrie o minunată scăpare a genialului comandant dimpreună cu presidentul Steyn dinaintea lordului *Kitchener* și a lui *Baden-Powell*. Unul din generalii buri, *Prinscov*, care operează împreună cu De Wett și Steyn, se predase cu aproape întreaga armată în mîinile generalului englez *Hunter*. De Wett și Steyn mai rămăseseră numai cu 15 oameni pe lângă sine. Cu acest mînunchiu de oameni aveau ei să pă-

trundă în partea nord-estică a Transvaalului, unde se afla *Kruger*, cu care Steyn trebuia să se sfătuiască. Pienar istorisește peripecțiile și ostenelele acestui drum. Într'un rînd trebuia să meargă cîlare 14 cîsauri neîntrerupte în timp de noapte și înălțînd în cale chiar un tren panterat englez, pe lângă care numai cu cea mai mare precauțiune se putură strîcurea pînă-ce ajunseră la adăpost. Aici Steyn și De Wett se despărțiră unul de altul. La despărțire De Wett i'a declarat lui Steyn, că începînd pertractări de pace dimpreună cu *Kruger*, să-l avizeze și să-l tragă și pe el în combinație. Căci fără știrea și învoirea sa ori-ce pace încheiată va fi numai pace de jumătate.

Din diecesa Orășii-mari. Esc. Sa Mihail Pavel în 3 l. c. a conferit ordul preoției clericali absolți: Victor Cîncă, Valeriu Hetco, Adrian Muntean, Ioan D. Szilágyi și Petru Tămăian, cest din urmă dispus de prefect în internatul Pavelian de băieți din Beiuș.

Prima reuniune pentru înzestrarea fetelor, institut pentru asigurarea fetelor și a băieților, care s'a întemeiat în anul 1863, își continuă după o existență de 38 de ani fără întrerupere activitatea ei binecuvîntată pentru binele public.

Institutul acesta binefăcător, a căru reprezentanță principală se află din anul trecut înocă în Sibiu, strada Bruckenthal nr. 9, a obținut și pînă acum succese strălucite pe terenul de asigurare de zestre, întru-cît multe mii de familii pot să mulțumească în parte acestui institut pentru înaintarea și bunăstarea lor. Acest institut a îndeplinit dela înființarea lui pînă acum o mare misiune în privința economiei publice și pe viitor e chemat să câștige în măsură și mai mare valoarea misiunii lui pentru societate. El ofere părinților ocaziunea de a se gîndi la viitorul fetelor lor, mărirea lor e posibilă în ori-ce clasă a societății, asigurîndu-le pe lângă mici contribuții lunare în toate împrejurările suma cerută pentru zestre.

Comercianți, funcționari, învățători, meseriași, muncitorii și plugarii, precum și ori-ce altă breasă socială poartă anevoie greutatea trebuințelor zilnice. Numai rar se află în poziția, ca să poată lucra cu bani cruțați și afară de aceea să-și asigure și copiii lor. Aici sînt unite aceste două fînte, întru-cît banii lor se fructifică bine, copiii le sînt asigurați, în cazul morții membrului înocă ori-ce contribuție mai departe și copiii toți capătă întregul capital asigurat, în cazul morții copilului însă se replătește întreaga sumă deja plătită. Din prisoal anual al institutului se împart 50% între membrii și se folosește pentru mărirea premiilor de zestre, așa că fiecare premiu de zestre ajunge a fi plătit într-o sumă mai mare, fără nici o refinere. În tabelele institutului contribuțiile sînt computeate în modul cel mai moderat, o înocă de dela ele sau o schimbare a lor nu se poate întempla în nici un cas și membrul nu plătește afară de contribuția hotărîită în ele sub nici o condițiune alte taxe.

Fără teamă deci și cu cea mai mare căldură putem recomanda acest institut binefăcător în atențiunea și sprijinirea fiecărui părinte, tutor, naș, că- rora le zace la inimă soartea și viitorul copiilor încredințați scutului lor.

Cu această ocaziune vrem să mai amintim, că institutul a plătit în anul trecut circa 1/2 milion capital asigurat și premii de căsătorie, în anul acesta, lunile Ianuarie și Febr., înșă 60.567 cor. 89 bani în toată țeara, prin urmare nu putut din destul recomanda acest institut de utilitate publică și recerăm pe toți cei-ce doresc să se înscrie ca membri la el să se adreseze cu încredere la reprezentanța lui din Sibiu, unde va fi servit cu ori-ce lămurire și la dorință se trimite cu plăcere prospecte în limba română.

Indemnăm deci și pe cetitorii nostri din ori-ce comună, fie preoți, învățători, comercianți, funcționari, pensioniști, cari voesc să intre pentru timpul liber, de care dispun, în serviciul acestui institut, ce desvoată în direcția aceasta o activitate atît de binefăcătoare, să primească postul de agent, prin ceea-ce își vor câștiga un frumos venit lateral, și să se adreseze în scris la reprezentanța generală a institutului din Sibiu, Bruckenthalgasse nr. 9 unde conducătorul reprezentanței va da cu plăcere lămuririle necesare.

Avis. Atragem atențiunea cetitorilor nostri asupra inseratului *Hanns Konrad*, fabrică de orologerie și magazin de esport în Brünn (Moravia) și recomandăm mărfurile susnumite firme, a căror bunătate e înverdată prin faptul, că ele au fost premiate cu medaliile de aur și argint. Firma aceasta, care se bucură atît în țeară cît și în străinătate, de un renume binemeritat, trimite numai marfă veritabilă, provăzută cu stampilia monetăriei ces. reg. și garantătează în scris despre caratul aurului și argintului, precum și despre mersul regulat și esact.

Catalogue ilustrate de prețuri se trimite gratis și franco.

MAI NOU.

Serbările din Bavaria.

München, 12 Martie n. Împăratul Francisc Iosif însoțit de contele Paar a sosit aici astăzi la 6 ore dimineața. În toate bisericile din Bavaria s'a oficiat serviciu divin. Astăzi seară orașul va fi splendid iluminat. Împăratul Wilhelm a felicitat pe iubitorul regent Luitpold, ca pe unul din cei mai distinși tovarși ai Marelui Wilhelm.

Natalia, Țarul și regele Alexandru.

Petersburg, 11 Martie n. Regele Alexandru s'a adresat către Țarul, ca să-l împacă cu mamă-sa, regina Natalia. Țarul a primit misiunea și a îndrumat pe ambasadorul rus din Paris să plece la Biarritz, pentru a îndupleca pe Natalia să se întoarcă la Belgrad. Natalia s'a declarat gata a se împăca cu fiul său, dar mai întâi voeste să se înțeleagă cu Țarul în privința acesteia.

PARTEA LITERARĂ.

Cum se lucrăm?

— Reflexiuni social-economice. — (Urmare).

Ideea unei activități social-economice avântate. Gândul asocierii pe terenul economic, căci pe terenul acesta trebuie înscenată renașterea noastră națională în timpul când munca întinsă sistematică poate înălța și ferici popoarele. Convingerea că numai punând umăr la umăr, lucrând în concordie, unire, armonie, solidaritate frățească spre același ideal mareț: spre crearea bunăstării noastre culturale și materiale putem privi liniștiți în viitor.

Când alarmul spre muncă, deviza veacului nostru realist, care cuprinde viața așa cum e: plină de plăcere pentru cei ce se știu validați prin forțele proprii, un iad pentru cei slabi, va afla răsunet în sufletul nostru și trebuie să afle, nu vom sta în nelucrare, ci ne vom înfriga și concentra în o singură falangă, vom îmbrățișa cu toții munca națională, acest corn de aur merită a revărsa bunătați necunoscute și vom începe lupta grea, dar mângâioasă, feroce, sublimă, lupta pentru existența și validitatea națională pe cale economică-culturală.

Dar' inteligenței noastre destinate a fi în acțiunea nouă avangarda, care în mâni cu făclia științei să lumineze grosul oastei dela spatele sale calea spre progres, afară de însuflețire ideală pentru această acțiune îi trebuie cunoștințe privitoare la aceea.

Așadar' inteligența noastră încă trebuie să aibă în vedere legea, că intelectul ca mijlocul principal al muncii raționale are să fie îmbogățit cu cât mai multe cunoștințe din fachul, pe care își desvolcă activitatea.

De aceea inteligenții nostri încă au să se pregătească propagând ideile nouă, concentrându-se în societăți literare, cari se câștigă aderenți curentului sănătos, să-l discute, să-l lățească, să-l încălțenească cu armele culturii. Cât de arzendă e la noi lipsa de înaintare pe terenul cultural, arată faptul, că statistica țării îl ilustrează pe poporul nostru cu mulți analfabeți și cu puține ziare, pe când e știut, că numărul ziarelor dovedește treapta de cultură a unui popor, precum numărul analfabeților mărturisește cât este el de rămas. Starea aceasta trebuie nesmintită și cât mai îngrabă ameliorată. Instrucțiunea obligată nu poate îndestula cerințele noastre. Ci e de întregit prin cultivare pe cale socială, prin reuniuni ș. a.

Nici femeile române nu sânt scutite în privința aceasta. Dinsele încă au să-și dea concursul la munca culturală prin reuniuni, în cari se însușesc la oraș și prin cari se transplantă la sate cunoștințe referitoare la buna gospodărie și alte lucruri folositoare.

Când vom îmbrățișa cu toată vâpa sufletului nostru doritor de progres nou curent, când vom născu a rezolva probleme social-economice, despre a căror importanță radicală pentru noi ne-am convins, vom stăru și mai tare a umple golul adânc simțit a organizațiunii noastre social-economice: lipsa plasei de mijloc.

Golul acesta din punctul de vedere al economiei naționale, care în întregul său formează un organism, având de părți constitutive: economia rurală, comerțul și meseriile, și care numai așa poate prospera, dacă toate părțile sale, întocmai ca și în organismul omenesc toate membrele își împlinesc funcțiunea fără întrerupere, e atât de învederat, încât accentuarea lui e superfluă. Acest vacuu fatal face ca economul nostru să-și dea produsele spre întrebuințare meseriașilor străini și să-și procure cele de lipsă dela ei, ear' noi cu toții să ne întoarcem pentru articlii necesari la industriai și comercianți tot de soiul acesta, deci pe întrecute să înaintăm capitalul nostru în mâni străine, unde pentru noi e pierdut.

(Va urma). George Pătăcean.

POSTA REDACȚIUNII.

Căsătoria lui Septi. Regretăm, dar' un se poate publica. În câteva zile urmează scriere.

Ghene. Zilele aceste se publică.

I. P. R. Trimite manuscriptele. În câteva zile vom trimite poeziile nepublicate.

G. R. în B. Declarația trimite-o la foaia unde s'a publicat corespondența. Lui Iancu nu i-s'a oferit decorație în Câmpeni, ci în Viena.

Din public. *)

Mulțumită publică.

Cu ocaziunea seratei aranjate în 10/23 Februarie 1901 în legătură cu adunarea generală ordinară a reuniunii meseriașilor și comercianților din Sebeș și jur »Andreiana«, au binevoit a concurge cu oferte marinimose în favoarea reuniunii: Dr. Ioan Elekes 6 coroane; Emil T. Lupanu, Poiana 5 coroane; d-na Leontina A. Roman, Dr. A. Străvoiu, familia Muntean, Brașov, câte 4 cor.; Dr. P. Barbu, doamna Rafila Onițiu, Rafila Suciu, Spring; Z. Murășan, Vasile Aldea, Petru Paul, Ioan Ursu, Petru Opincar, Kis József, Iosif Onițiu, V. Săbăduș, câte 2 coroane; doamna Ana Ben, I. Henteș, Ioan Catona, Cormoș, jude cercual, Sebeș; Ioan Pavel Popovici, I. Stricai, Isidor Stricai, I. Heneșgar, G. Seliștean, Ioan Opincar, Karl Grunlinger, Darabos József, Debreczeny Károly, Böck Mátiaș, Petru Patrăngan, Lancrâm; George Fărcăș, Nicolae Cușuta, P. Androne, d-șoara Elisabeta Vasiliu, Șugag; N. Șandru, câte 1 cor.; Ana Tonescu 80 bani și Cornea Vasile 60 bani. — Suma totală 67 coroane 40 bani.

Reuniunea meseriașilor și comercianților din Sebeș și jur »Andreiana« exprimă sus amintirilor pentru marinimosele oferte mulțumită publică.

Sebeș, 25 Februarie 1901.

Petru Gavrilă,
cassat.

Dare de seamă și mulțumită publică.

Cu ocaziunea producțiunii teatrale împreună cu cântări și joc, aranjată de »Reuniunea română de cântări și muzică« din Bistra, în 12 Februarie n. a. c., a încurs peste tot o sumă de 191 coroane 90 bani, din care subtrăgând speșele în sumă de 71 coroane 27 bani, rămâne un venit curat de 120 coroane 63 bani.

Suprasolviri au intrat dela următorii domni: Dr. Zosim Chirtop, avocat, Câmpeni 10 coroane; Löwy Zsigmond, comerciant 6 coroane; Nicolae Cothișel, primar comunal, Certege 5 coroane; Dr. Al. Șuluțiu, medic, Alexandru Darabant, jude regeș în pensiune, Al. Ivașcu, comerciant, câte 4 coroane; d-na Ana Manovicu-Todea, Ioan Vana, notar, Albac și Constantin Cothișel, preot, Certege, câte 3 coroane; Isidor Butnariu, preot, Roșia, Mezei Daniel, George Pop, notar, Lupșa, Nicolau Sabău, comerciant, Dr. Anca, medic, Ofenbaia, Aurel Bărsan, subjude reg., Câmpeni, Csiki Lajos, comerciant, V. Tomuța, notar, Iuliu Christian, vicanotar, Câmpeni, Iosif Arieșan, preot, Certege, George Marcu, hotelier, Zlatna, câte 2 coroane; I. Cadis, pădurar, A. Haiduc, particular, Andrei Candrea, preot, George Balea, vicanotar, Ioan Vias, vicanotar, George Jurgiu, învățător, I. Pasou, învățător, Fl. Corcheș, Ermie Boda, pădurar, Erősi Pál, preot, Revész József, câte 1 coroană; Nicolau Morariu 20 bani.

Aducem sinceră mulțumită tuturor binevoitorilor și sprijinitorilor reuniunii noastre, cari cu prezența domniilor lor au ridicat succesul moral, ear' prin oferte și suprasolviri, cel material, al ei.

Bistra, 21 Februarie 1901.

Alexandru Papiu, Petru Simu,
președ. reun. controlor.

Romul Marcu,
cassat.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica această redacțiunea nu e responsabilă.

CĂRȚI ȘI REVISTE.

A apărut:

„Diplome Maramureșene din secolul XIV. și XV.“, adunate și comentate de Dr. Ioan Mihályi de Apșa, avocat și prototif comitatens în Sigheșul-Marmației (M-Szigeth). Tomul I, preț 10 cor.; format mare octav. Recomandăm cu cea mai mare căldură acest prețios op în atențiunea nu numai a specialiștilor, dar' a tuturor Românilor, cari se interesează să cunoască trecutul și relațiunile etno- și geografice a romanticei Marmației. Aparatul științific cu care ne prezintă dl Dr. Mihályi munca obositoare de scrutare a arhivelor, mănăstirilor, colecțiilor private etc. dovedește că autorul poate fi pus în rîndul primilor noștri istoriografi. Dr. Mihályi va face un mare serviciu atât istoriei cât și națiunii române, dacă, continuând cu edarea documentelor prelucrate, ce le are în posesiune, va da la o parte vîlul, ce acopere trecutul viteazului popor român din frumosul Maramureș.

A apărut nr. 28, cu data de 15 Februarie curent, din cunoscuta și apreciată publicație »Noua Revistă Română« pentru politică, literatură și artă, cu următorul sumar foarte interesant:

Cronica politică. — Economii bugetare și cultură națională, de I. Găvănescu.

Literatură. — Foiletoanele dlui Caragiale, de H. Sanielevici. — Femeia poeză (d-na de Noailles născută Brăncoveanu), de Elena Văcărescu. — »Florărița română« a lui C. Negruzzi, de Ovid Densușianu.

Folklor. — Din datinile și credințele Românilor despre insecte (Furnica), de S. Fl. Marian.

Filologie. — În jurul unui dicționar (privire critică retrospectivă) de Lazar Șăineanu. — Chestiunea valahă la academia maghiară de L. Rus.

Note și discuțiuni. — Problemele și soluțiile dlui A. C. Cuza în chestiunea alcoolismului, de M. G. Haretu. — Inscriptiunea dela Cetea-albă, de Zamfir C. Arbure. — Al doilea și ultimul meu răspuns domnului Iorga, de L. Șăineanu.

Miscarea literară și științifică. — Chestiuni economice și financiare privitoare la Banca Națională și Banca Agricolă, de N. T. Pop. — Caracteristica secolului trecut și probabilități relative la secolul actual de Dr. C. Istrăte. — Iubileul lui I. L. Caragiale, de C. R. Motru.

Revista revistelor. — Albina. — Allgemeines Litteraturblatt. — Gazeta Săteanului. — Korrespondenzblatt.

Bibliografie.

„Sămbăta morților“.

— Voi din presă. —

„Noua Revistă Română“ scrie următoarele: »Sămbăta morților«, dramă din popor, localizată de Teodor V. Păcățian. — Ionel, feciorul unei vîduve sărace, iubește pe Ileana fiica lui Petrilă, un morar avut și sgârbit, ce nu putea suferi pe Ionel. De gîbla stînt toate demersurile primăreșii pe lângă Petrilă, acesta numai se enfurie și suferințele Ileanei se înmulțesc. Petrilă cere dela Ileana să nu mai audă cîntecul de fluier al lui Ionel, și el de dragul Ileanei își sfărâmă fluierul, singura lui mîngăiere, dar' cu el deodată se mîntuiește și credința, nădejdea inimii lui. De necăz pleacă la cărcimă, aici se întâlnește cu groparul care îi spune că la 12 se vîd în cîmîtor toți cari vor muri în cursul anului. Ionel pleacă la cîmîtor să vadă dacă morarul, care este oficios, nu este între morții anului. Aici adoarme și în vis i-se arată că a vîzut pe Ileana Pleacă grăbit și desperat, întălneste pe morarul și pe groparul. Morarul din unele vorbe ale lui Ionel deduce că Ionel l-a vîzut între cei ce vor muri. Aceasta îl înspăimîntă și se îmbolnăvește, Ileana curioasă vine și ea la Ionel și îl întreabă, el îi mărturisește că a vîzut-o Acum Ionel nu mai are nici liniște, își propune să iee lumea în cap, dar' mei vrea să vadă odată pe Ileana, se duce la ei în ogrădă. Morarul bolnav eșise și-și ascundă comora, se întălneste cu Ionel și cade mort. Vine Ileana și-i strigă: Ucigaș. El desperat pleacă din sat. Ileana e bolnavă și înainte de moarte prin stăruința preotului iartă pe Ionel și îl roagă să-i cînte afară din fluier, ca odată în vremurile feroce; moare în cîntecul fluierului.

Di Păcățian, de altfel recunoscut ca bun traducător, a localizat cu mult succes această piesă, care are multe părți instructive pentru popor. Teatrul Ardeleilor este în formare, și deocamdată se reduce la reprezentațiile tinerilor diletanți, cari sînt foarte răspîndite, întesându-se de ele cu multă dragoste chiar și țărani. Repertoriul acestor reprezentații e cules aproape tot din comedile lui Alexandri și Vulcan »Sămbăta morților« e chemată să introducă în teatrul popular al Ardeleilor și drama. Localizarea dlui Păcățian corespunde ideilor și modului de gîndire al țăraniului.

Tablouri românești.

La administrația »Tribunei« se află de vînzare următoarele tablouri, cari fac podoaba ori-cărei case românești:

Portretul Metropolitului Andrei baron de Șaguna . . cor. —40
Portretul Metropolitului Sterea Șuluțiu —40
Portretul profesorului Gregoriu Silași —30
Portretul Il. Sale dlui Dr. D. Radu, episcopul Lugojului . . —30
Prefectul Avram Iancu în fruntea oștirii —40
Catedrala din Blaj —60
Conferența națională dela 1894 . 3.—
Românii la Debreșin —60

„Fovestea priveghitorilor“, după »Înșiră-te Mărgărite«, de I. Manliu. Estras din publicațiunea »Lui Titu Maiorescu, Omagiu«. București, stabilimentul grafic I. V. Sococ, str. Berzei nr. 59. Preț 25 bani.

Căleștorile patriarhului Macarie de Antiochia în țările române (1653—1658), tesă pentru licență în istorie, de Emilia Cioran. București, stabilimentul grafic I. V. Sococ.

„Insula morților“ novelă de R. Voos, tradusă de Andrei Bărsanu, profesor în Brașov. Preț 50 bani.

„Țiganiada“ sau »Alexandria ai țigănească«, o preafrumoasă povestire în 12 cîntări și vre-o 5000 de stichuri, scrisă acum o sută de ani, de preacunoscutul Ioan Budai Deleanu, ear' acum din nou scoasă și pe înțeles întocmită de V. O. — Editura librăriei Ciurcu în Brașov. Preț 45 cr.

»Tipografia«, societate pe acțiuni în Sibiu, recomandă următoarele note pentru piano:

R. van Saanen, cuvinte de M. Eminescu Doina codrului —75
I. Paschill. Cuvinte de I. Dorianu. Așa 'mi-e scris, romanță pentru voce și piano —50
F. Domeier. Soirées de Bucarest, vals Sërba Bucureștilor, pentru voce și piano de In D. Bulan —50
I. Villacrosse. De ce 'mi-ai zis odinioară, romanță —75
Pavotte de la Princese »Marie« de Michel Margaritescu —75
Zéphir. Polca mazurca de G. Ionescu G. Vasiliu. Freamătul Zăvoului, horă C. Felix. Cuvinte de I. Dorianu. Vals conjugal pentru voce și piano . . . —50
Radu D. Rosetti. E vre-un loc uitat de oameni, reverie pentru voce și piano I. Paschill. L'Amitié, vals 1.—
Ai plîns și tu vîduță? Romanță pentru voce și piano de Ernest I. Alexandrescu —50
Nu întreg. De E. I. Alexandrescu . . —50
Pictoriilor! De E. I. Alexandrescu . . —50
Un fir electric. De E. I. Alexandrescu L'Affection. Polca franceză pentru piano de C. D. Belortu —40
De Brăila la Gênes. Galop pentru piano de C. D. Belortu —50
Sërba Bucureștilor, pentru voce și piano Ioan D. Burlan —50
Souvenir de Zürich. Polca mazurca de Anton Kneisel —50
Gas de quartie original. De Mayer Lutz . —50

La comanda din afară să se adaugă pentru porto postal încoă 5 cr., ear' pentru expedie recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranță expediției recomandăm modalitatea din urmă.

„Enciclopedia Română“, publicată din însărcinarea și sub auspiciile »Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român«, de Dr. C. Diaconovich, primsecretarul »Asociațiunii«.

A apărut fasc. XXII al acestui dicționar enciclopedic, cuprinzînd cuvintele Libelul — Manaliu.

Numărul articolelor acestui fascicol trece mult peste 1000, și anume conține restul literii L și vre-o 500 cuvinte cu inițiale M. Partea cea mai interesantă pentru noi a publicațiunii și anume articolele istorice și biografice românești, de astă-dată ni-se prezintă în număr deosebit de mare și în estensiune ce trece peste cadrul unei mici enciclopedii, dar' care e pe deplin justificată prin importanța subiectelor. Dintre aceste articole remarcăm: Literatura (M. Strajan), Lucaciul, Lugoj, Lytoun (D. Onciul), Mailat, Maior, Maiorescu, Măldărescu, Mănaștire, Mangra, Maniu, Manliu, etc. Igiena: Lupus, Mălaiu, Malaria, Mămăliga. Din celelalte amintim: Liber schimb, Licheni, Limba, Limbric, L'Indépandance Roumaine, Linné, Lipova, Lipovani, Lipsca, Lissabona, Livingstone, Lobkowitz, Locke, Londra, Lombroso, Lonyay, Loteria, Ciril Lucari, Ludovic, Luna, Lupu, Lupul, Luther, Lutherana biserica, Lyon; Macedonia, Machiavelli, Madrid, Maghiari, Magnetism, Mamuța, Malaiezi, Mamifere, Mandicewski (Dr. Sbiera), Mangan, Manifest, etc.

Îndeosebi amintim îngrijirea ce se dă chestiunilor mai importante din istoria noastră națională, tratate în cea mai mare parte de distinsul nostru istoric Dr. D. Onciul cu profunditatea și obiectivitatea ce caracterizează toate scrierile acestui savant istoriograf. De interes pentru cercuiri largi și de folos real, sînt articolele igienice lucrate de academicianul Dr. Felix, cel mai com-

petent autor român în materie de igienă. Științele naturale, și îndeosebi botanica, deasemenea e bine reprezentată, și întrecerile ce le avem până acum în această materie.

Dintre ilustrații amintim biserici, cile românești din Lugoj, unul dintre cele mai importante centre ale Românilor din Ungaria.

Abonamentele se fac la W. Krafft în Sibiu (depozit general pentru România: E. Storck, București) și se primesc numai pentru publicațiunea întregă. Prețul de prenumărare pentru un tom broșurat cor. 20 —, legat cor. 23. 20 (în România: lei 25. —, resp 28.50).

Tragedia Calvarului, de abb. Henry Bolo, tradusă în românește de membrii societății de lectură »Inocențiu Micu Clain« a teologilor din Blaj. Ediț. societății tiparului »Tipografie«, societ. pe acțiuni în Sibiu. Preț: 2 coroane, pentru România: 3 lei.

În această scriere se tratează, într'o concepțiune originală și într'un stil superb, divina tragedie a Mântuitorului. E o lectură, ce înalță fiecare suflet creștinesc, obicnuit a simți și gîndi.

Traducerea e vrednică de original; pare-că nici nu e traducere. Un limbaj verde românesc, în felul scripturilor sfinte, este caracteristica escelentei traduceri, care face onoare tinerilor teologi dela Blaj. Unitatea stilului e așa de evidentă, încât ni-se pare că unul singur a făcut întreaga traducere.

Înfățișarea tehnică nu desminte reputațiunea bună a atelierului »Tipografie« noastre. Ear' broșurarea în stil antic, franțuzesc îi dă o formă originală și atrăgătoare. Învîlișul e de hîrtie pergament.

Rar se vede în piața de cărți românești o carte cu înfățișare așa de elegantă, demnă atrăgătoare.

Sosiți în Sibiu.

La 13 Martie n. 1901.

Hotel »Împăratul Romanilor«: Szalantzy, proprietar din Armeni; Hroch, vicecolonel din Brașov; Dr. Szülek, medic de reg. din Orăștie; Popp, preot din Lugoj; Stanger, inginer din Petroșeni; Sotir, cand. de adv. din Brașov; Mihály, oficial din Cluj; Dr. Raooja, medic din Șeica-mare; Imre, volajor din Budapesta; Tereza Lang cu fiica din Orăștie; d-na Schlauf, d-șoara Wodak, din Brad, d-na Nagy din Făgăraș, privatier; Rosenfeld din Arad, Wertheim din Triest, Hentschel, Krauss, Osergöffy, din Viena, Pollak din Budapesta, comercianți.

Hotel »Neuriner«: Ciugudean, proprietar din Vîngard; Hann, sublocotenent din Homorod; Bek din Viena, Enkelhardt din Făgăraș, Șufană din Poiana, comercianți.

Hotel »Melter«: Piso, protopop din Hondol; Ciuca din Mocii, Doctor din Hașfalău, preoți; Roșca, teolog din Engelsdorf; Iulia Dogariu din Săcele; Löw, neguțtor de vite din Alba-Iulia; Figuli, antreprenor din Făgăraș; Pindur, econom din Cârja; Cristea, învățător din Suciu.

Hotel »Habermann«: Reeber, grădinar din Gönningen.

Oursul pieței din Sibiu.

Din 12 Martie n. 1900.

Hîrtie-moneă română	Cump.	18.74	vînd.	18.84
Libre turcești	—	—	—	—
Imperial (15 lb. aur)	—	—	—	—
Buble rusești	—	2.46	—	2.54
Galbeni	—	11.26	—	11.40
Napoleon-d'or	—	19.—	—	19.100
100 Marco germane	—	117.—	—	117.40
Livre sterling	—	28.90	—	24.20

Bursa de Budapesta.

Din 9 Martie n. 1900.

Renta de aur ung. 4%	117.—
„ „ 4%	92.35
„ „ val. cor. 6%	99.0
Impozitul căilor ferate ung.	99.25
Bonuri rurale ung.	98.50
„ „ croate-slavone	98.50
Obligațiunile desp. regalilor	98.6
Lesuri pentru regularea Tisei și Seghedin	140.—
Renta de hîrtie austriacă	98.15
„ de argint austriacă	98.—
„ de aur austriacă	11.25
Lesuri austriace din 1860	185.50
Acțiunile băncii austro-ungare	1700.—
„ de credit ung.	678.—
„ de credit austr.	665.75
Scrieri fondare ale institutului de credit și economii »Albina«	102.—
Galbeni imperiali	11.45
Napoleon-d'or	19.10
Mărci 100 imp. germane	117.60
London 100 Livre sterlingi	240.60

Bursa de Viena.

Din 9 Martie n. 1900.

Renta de aur 4%	117.—
Renta ung. v. c. 4%	92.20
Impozitul căilor ferate ung.	91.70
Bonuri rurale ung.	91.30
„ „ croate-slavone	92.75
Renta de hîrtie austriacă	98.35
„ de argint austriacă	98.15
„ de aur austriacă	11.15
Lesuri austriace din 1860	185.50
Acțiunile băncii austro-ungare	1693.—
„ de credit ung.	6.—
„ de credit aust.	665.7

Pentru redacție și editură responsabil: Andrei Baltes. Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe acțiuni: Iosif Marshall.

Anunț de prăvălie.

Subscriși au onoarea a aduce la cunoștința P. T. public, că prăvălia care de 37 de ani există în **strada Turnului nr. 32**, a trecut pe numele

Emrich Bokody & Fiuu

și va rămâne tot **atelier de colorat și institut chimic de spălat**, precum a fost mai înainte.

Atragem atențiunea P. T. public asupra industriei noastre mărită și provăzută de nou cu cele mai bune mașini, prin cari sîntem puși în plăcuta pozițiune de a pute să satisfacem tuturor recerșitelor D-Voastr.

Ne permitem a Vă recomanda îndeosebi institutul nostru chimic de spălat pentru ori-ce fel de rufărie și îmbrăcăminte, precum garderobe de domni și dame, uniforme, covoare, perdele, fețe de masă, broderii de tot felul, covoare de Smirna și Persia, piei de animale și peste tot ori-ce fel de lucru care cade în cadrul acesta.

În speranță că P. T. public ne va onora și de aici înainte cu prețioasele sale comande, rămânem

Cu deosebită stimă

Emrich Bokody & Fiuu.

[56] 6-10

Legea veterinară

atât de mult folositore tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului» a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce 'i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositore. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ (Lecuirea vitelor)

și

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stând cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revăzută — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiului.

Din editura „Tipografie”, soc. pe acții în Sibiu.

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. —30
Art. de lege XXI și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară	» —50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	» —80
Alușiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul »Societății de cumpătare«	» 1.—
Brote Eugen, Ținerea vitelor	» —24
» Trifoiul	» —20
Costan T., Aur, novelă	» —30
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabarata	» —30
Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur	» 1.60
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți pre. oți	» 1.40
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	» —20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu	» —40
» Reprivire din Paradoxe sociologice	» —40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII din 1886)	» —10
Russu-Sirianu I., Moara din vale, 8 novele	» 1.40
Simion T., Păcate Domnești, novelă orig.	» —60
Simu R., Monografia comunei Orlat	» —50

Celor-ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vînzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Cuprinsul oel mai bogat și mai valoros.

Eminenta revistă pentru politică, literatură, știință și artă:

Noua Revistă Română

ce apare la București (România)

sub direcția distinsului literat prof. univ. C. Rădulescu-Motru

se abonează și se vinde

cu numeul singuraticii a 1 coroană la administrația ziarului „Tribuna”.

➔ Apare de două-ori pe lună. ➔

Prețul abonamentului pe un an 24 lei, pe trei luni 6 lei.

Redacția și administrația la București, Pasagiu-român 20

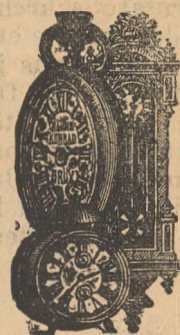
Cu oala orarea celor mai distinși literați.

Rattentod

(moartea cloșanilor)

(Felix Immisch, Delitzsch)

este cel mai bun mijloc pentru stîrpirea repede și sigură a cloșanilor și soarecilor. Oamenilor și animalelor domestice ne-stricticios. Se poate căpeta în pachete à cor. 1.20 și 0.60 în farmaciile: »La vulturul negru» în Sibiu, E. Wolff în Cohalm, »La vultur» în Sebeșul-săseș, în Ghertan, în Rășinari, în Borgo-Prund și în Mercurea. [50] 4-10

Oroloage bune și ieftine

cu garanție în scris pe 3 ani se trimit persoanelor private de

Hanns Konrad

fabrică de oroloage

magazin de esport pentru

mărfuri de aur

Brux (Boemia).

Oroloage rem. bune de nickel fl. 3.75.

Oroloage rem. veritabile de argint fl. 5.80.

Lant veritabil de argint fl. 1.20.

Deșteptător de nickel fl. 1.95.

Firma mea e distinsă prin vulturul ces. reg., prin medalele expoziționale de aur și argint și prin mii de scrisori de recunoștință.

Cataloage ilustrate de prețuri se trimit gratis și franco. [49] 7-100

Lupta pentru drept

de

Dr. Rudolf de Jhering

traducere

de

Teodor V. Păcățian.

Prețul 2 coroane.

Această carte ar trebui să o citească și studieze

— fieceare Român,

— luptător pentru

— dreptul național.

Se află de vînzare la:

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Cartea Stuparilor săteni

de

Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiului.

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositore a umplut un gol adănc simțit la literatură stuparilor. Broșura este scrisă pe un frunț învățător, stupar priceput. Ea tractează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școalele noastre de tot soiul.

Se vinde la

Librăria W. Krafft.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Se află de vînzare:

HOMO SUM.

ROMAN

DE

GEORGE EBERS.

Prețul 2 cor. sau 2 lei 50 bani.

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft.

A apărut și se află de vînzare la „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

al

„Reuniunii sodalilor români din Sibiu”,

cuprinzînd

unele date dela întemeierea ei până la 31 Decemvrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 cor. 20 bani, cu porto postal 1 cor. 40 bani.

Prima fabrică de mobile în Sibiu

Fritz W. Elges,

Fabrica: strada Sărei nr. 37.

Telefon 37.

Deposit: str. Cisnădiei nr. 30.

Telefon 46.

Cel mai mare stabiliment de mobile pentru

SALON,

REFECTOR,

DORMITOR.

Numai fabricate proprii, în tot felul de stil, sau după desemnuri.

Aranjează locuințe întregi.

Specialist pentru lucrări bisericești orientale:

fruntare, altare, străni, pictură bisericească etc. etc.

Mobilier pentru școale și aranjament intern pentru bisericile noue.

Primește lucrări pentru edificii și montări de localuri, hoteluri, cafenele, decorațiuni de tot felul etc.

[169 44-50

Liferant al căilor ferate ungare.

Din editura „Tipografie”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipéruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 80 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile teranilor români la nuntă, de Benedict Vicu. Un exemplar 16 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndrăstăniul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstărea de mamă. Legendă populară din giurul Năstodului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojana Hémecová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghiduri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turnului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldăruga cu trei pleioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genetray. Un exemplar 16 bani.
19. Comagotica. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un pețitor îndrăgostit. Novellă de Björnsterne Björnson. (1886). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoaica. Din fanteziile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Văcniș. Din fanteziile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Sgărcitul. Comedie de Molière. Un exemplar 60 bani.
30. Lumee proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
31. Născu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-împărată și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lașar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Meșta. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa ferăceată. Poveste în versuri de P. Dăin. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Meșta. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Meșta. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonia Ghislan zoni. Un exemplar 24 bani.
41. Pesacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Meșta. Un exemplar 80 bani.
43. Mica Fădăță. De George Sand. Un exemplar 60 bani.
44. Basalin pînăruul. Poveste de Nicolae Trimbițanu. Un exemplar 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Fădă. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Millet. Novellă de I. Turgheniev. Traducere din limba rusă de Enea Hedeș. Un exemplar 20 bani.
47. O cută de aur. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poesii populare »Cantaecă bătrânească. Din culegerile lui I. Pop Reteganul. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vînzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Descrierea Ardealului.

Cine voește să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și Iancu, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murăgului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sînt facute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate ziarele noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română”, scrie între altele:

Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl. Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicație unei trebuințe ce intrădăver se simțea la noi. Sperăm, că publicul cititor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft.